

Rozdział 8.

Przepisy końcowe.

§ 32. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 1962 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach przemysłu węglowego oraz w przedsię-

biorstwach energetycznych (Dz. U. z 1962 r. Nr 26, poz. 119, z 1963 r. Nr 12, poz. 65, z 1964 r. Nr 14, poz. 80 i z 1965 r. Nr 15, poz. 103).

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

50

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1966 r.

w sprawie funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych resortu przemysłu ciężkiego.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) przedsiębiorstw kopalnictwa rud żelaznych oraz przedsiębiorstw kopalnictwa rud nieżelaznych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami kopalnictwa rud”;
- 2) przedsiębiorstw przemysłowych zgrupowanych w:
 - a) Zjednoczeniu Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich,
 - b) Zjednoczeniu Przemysłu Budowy Urządzeń Chemicznych
 — zwanych dalej „przedsiębiorstwami przemysłowymi budowy maszyn i urządzeń”.

§ 2. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu użyto określenia:

- 1) „ustawa” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78);
- 2) „zysk rozliczeniowy” — należy przez to rozumieć w odniesieniu do:
 - a) produkcji porównywalnej — różnicę między wartością sprzedaży produkcji towarowej w danym roku liczoną po rzeczywistym koszcie własnym wyrobu (usługi) roku poprzedniego, powiększonym o 4%, a wartością tej produkcji liczoną po koszcie rzeczywistym danego roku,
 - b) produkcji nieporównywalnej — różnicę między wartością sprzedaży produkcji towarowej w danym roku, liczoną po planowanym koszcie własnym, powiększonym o 4%, a wartością tej produkcji liczoną po koszcie rzeczywistym danego roku.

Rozdział 2.

Zasady tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach kopalnictwa rud.

§ 3. Fundusz zakładowy składa się z części zasadniczej (zasadniczy fundusz zakładowy) i części dodatkowej (dodatkowy fundusz zakładowy).

§ 4. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie wynik planowany na dany rok, tworzy zasadniczy fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 3,3% planowanego na dany rok osobowego funduszu płac.

2. W razie pogorszenia przez przedsiębiorstwo planowanego wyniku, zasadniczy fundusz zakładowy ulega zmniejszeniu:

- 1) o 2% — za każdy rozpoczęty procent pogorszenia wyników w granicach do 5% pogorszenia,
- 2) o dalsze 4% — za każdy rozpoczęty procent pogorszenia wyniku w granicach od 5% do 10% pogorszenia,
- 3) o 7% — za każdy rozpoczęty procent pogorszenia wyniku w granicach od 10% do 20% pogorszenia.

3. W razie pogorszenia wyniku o 20 lub więcej procent, przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo tworzy dodatkowy fundusz zakładowy za osiągnięcie wyniku lepszego od planowanego oraz za przekroczenie planu sprzedaży produkcji towarowej w cenach zbytu w wysokości:

- 1) 30% osiągniętej poprawy wyniku,
- 2) kwoty odpowiadającej określonej stawce, wyrażonej w procentach planowanego na dany rok osobowego funduszu płac, za każdy procent przekroczenia planu sprzedaży produkcji towarowej w cenach zbytu.

2. Stawkę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się średnio na 0,6% planowanego na dany rok osobowego funduszu płac za każdy procent przekroczenia planu sprzedaży produkcji towarowej w cenach zbytu; upoważnia się Ministra Przemysłu Ciężkiego do zróżnicowania tej stawki dla poszczególnych zjednoczeń, a dyrektorów zjednoczeń — do zróżnicowania stawek dla przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu, w zależności od stopnia trudności wykonania i przekroczenia planu sprzedaży produkcji towarowej w cenach zbytu.

§ 6. 1. W celu obliczenia funduszu zakładowego osiągnięty wynik bilansowy podlega skorygowaniu z tytułów wymienionych w art. 6 ustawy oraz z tytułu niewykonania planowanych nakładów na obudowę wyrobisk górniczych i robót przygotowawczych.

2. W przedsiębiorstwach planowo deficytowych koryguje się także wyniki wskaźnikiem zmiany sprzedaży wyrobów i usług w porównaniu do planu.

3. Korekta, o której mowa w ust. 2, może być dokonana za zgodą Ministra Przemysłu Ciężkiego w przedsiębiorstwach, w których ceny zbytu na niektóre wyroby i usługi zostały ustalone poniżej jednostkowych kosztów wytworzenia, jeżeli na te wyroby i usługi przedsiębiorstwa nie otrzymały dotacji przedmiotowych.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwom, które wykazą się szczególnymi osiągnięciami w zakresie wzrostu produkcji, wydatnej poprawy jej jakości, lub też przedsiębiorstwom, w których zajdzie konieczność zneutralizowania skutków pogorszenia wyniku, wywołanego przyczynami niezależnymi od przedsię-

biorstwa, może być przyznany fundusz zakładowy lub mogą być dodatkowo zwiększone odpisy na fundusz zakładowy.

2. Decyzje o przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy wydaje:

- 1) minister — w granicach kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego osobowego funduszu płac przedsiębiorstw,
- 2) dyrektor zjednoczenia — na podstawie uchwały kolegium zjednoczenia, powziętej w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, w granicach limitu określonego przez ministra.

3. W wypadkach uzasadnionych specyfiką branży Minister Przemysłu Ciężkiego może przekazać dyrektorom zjednoczeń w pełni uprawnienia do podejmowania decyzji, o których mowa w ust. 2 pkt 1, lub zatrzymać do swojej decyzji całkowitą kwotę przeznaczoną na cele wymienione w ust. 1.

4. Na cele, o których mowa w ust. 1, może być przeznaczona łącznie kwota nie większa niż 0,5% planowanego osobowego funduszu płac przedsiębiorstw.

§ 8. Uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych określa zasady podziału między poszczególne komórki organizacyjne ruchu i zarządu przedsiębiorstwa tej części funduszu zakładowego, która zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy jest przeznaczona na nagrody dla pracowników.

§ 9. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy co kwartał, przyjmując za podstawę obliczenia tych odpisów odpowiednie dane, wynikające z kwartalnych sprawozdań finansowych i rzeczowych, a za podstawę rocznego odpisu — dane wykazane w zweryfikowanych sprawozdaniach rocznych, po dokonaniu korekt wymienionych w § 6. Za podstawę obliczeń kwartalnych przyjmuje się dane od początku roku do końca danego kwartału. W celu ustalenia wysokości kwot odpisów kwartalnych należy porównać:

- 1) osiągnięty za dany okres wynik z wynikiem planowanym na ten okres,
- 2) sprzedaną produkcję towarową w cenach zbytu za dany okres z planowaną na ten okres wielkością sprzedaży produkcji towarowej w cenach zbytu.

§ 10. Przedsiębiorstwo może dokonywać po upływie pierwszego półrocza i trzeciego kwartału wypłat zaliczkowych w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Wypłaty zaliczkowe na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie mogą przekraczać kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac wykonanego w danym okresie.

§ 11. 1. W razie gdy stopień wykonania zadań rocznych przedsiębiorstwa, o których mowa w § 9 pkt 1 i 2, nie uzasadnia pełnej wysokości utworzonego i wypłaconego zaliczkowo funduszu zakładowego za pierwsze półrocze oraz za trzeci kwartał, kwoty nadpłacone podlegają potrąceniu z funduszu następnego roku bądź z funduszu następnych lat, aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego zostanie ujawnione, że przedsiębiorstwo dokonało odpisów w kwocie większej od rzeczywiście przysługującej.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli w następnych okresach danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, wówczas kwotę wydatków, o których mowa w ust. 1, należy traktować jako zaliczkową wypłatę z funduszu zakładowego,

Rozdział 3.

Zasady tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach przemysłowych budowy maszyn i urządzeń.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwo tworzy fundusz zakładowy w formie udziału w zysku rozliczeniowym.

2. Warunkiem uzyskania prawa do pełnego odpisu na fundusz zakładowy jest wykonanie planu sprzedaży produkcji towarowej w cenach zbytu.

3. Wysokość udziału funduszu zakładowego w zysku rozliczeniowym ustala się według stawki procentowej, którą określa corocznie dyrektor zjednoczenia w drodze różnicowania stawki procentowej ustalonej dla zjednoczenia przez Ministra Przemysłu Ciężkiego, zapewniającej planowany odpis na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 5,5% planowanego na dany rok osobowego funduszu płac.

4. W razie niewykonania planu sprzedaży produkcji towarowej w cenach zbytu, odpis na fundusz zakładowy ulega zmniejszeniu:

- 1) o 5% za każdy rozpoczęty procent niewykonania planu, w granicach do 3% niewykonania,
- 2) o dalsze 10% za każdy rozpoczęty procent niewykonania planu w granicach od 3% do 5% niewykonania,
- 3) o dalsze 13% za każdy rozpoczęty procent niewykonania planu w granicach od 5% do 10% niewykonania.

5. Jeżeli przedsiębiorstwo wykona plan sprzedaży produkcji towarowej w cenach zbytu w 90% lub poniżej, traci prawo do funduszu zakładowego.

§ 14. 1. Zysk rozliczeniowy na produkcji nieporównywalnej nie może przekroczyć 7% rzeczywistego kosztu własnego wyrobów i usług tej produkcji.

2. Przedsiębiorstwo za zgodą dyrektora zjednoczenia może przyjąć za podstawę do obliczenia funduszu zakładowego zysk rozliczeniowy na produkcji nieporównywalnej w wysokości 8% rzeczywistego kosztu własnego wyrobów i usług, jeżeli przedsiębiorstwo udowodni, że został on osiągnięty w wyniku usprawnień, jak np. obniżenia pracochłonności, stosowania zastępczych materiałów, wprowadzenia postępu technicznego itp.

§ 15. 1. Przy ustalaniu wysokości odpisów na fundusz zakładowy, ustalony na dany rok zysk rozliczeniowy podlega korekcie z tytułów wymienionych w art. 6 ustawy.

2. Niezależnie od korekt wymienionych w ust. 1 zysk rozliczeniowy koryguje się o:

- 1) kwotę wynikającą z polepszenia lub pogorszenia wyniku z gospodarki pozaoperacyjnej przedsiębiorstwa w stosunku do planu ustalonego na rok obrachunkowy;
- 2) stratę lub zysk na sprzedaży materiałów;
- 3) straty i zyski nadzwyczajne.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwom, które wykażą się szczególnymi osiągnięciami w zakresie wzrostu produkcji eksportowej, uruchamiania produkcji nowych wyrobów, wydanej poprawy jakości wyrobów, wzbogacenia asortymentu, lub też przedsiębiorstwom, w których zajdzie konieczność zneutralizowania skutków pogorszenia zysku rozliczeniowego wywołanego przyczynami niezależnymi od przedsiębiorstwa, może być przyznany fundusz zakładowy lub mogą być dodatkowo zwiększone odpisy na fundusz zakładowy.

2. Decyzję o przyznaniu funduszu zakładowego lub zwiększeniu odpisu na fundusz zakładowy wydaje:

- 1) minister — w granicach kwoty równej 0,2% planowanego osobowego funduszu płac przedsiębiorstw,
- 2) dyrektor zjednoczenia — na podstawie uchwały kolegium zjednoczenia powziętej w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, w granicach limitu określonego przez ministra.

3. W wypadkach uzasadnionych specyfiką branży Minister Przemysłu Ciężkiego może przekazać dyrektorom zjednoczeń w pełni uprawnienia do podejmowania decyzji, o których mowa w ust. 2 pkt 1, lub zatrzymać do swojej decyzji całkowitą kwotę przeznaczoną na cele wymienione w ust. 1.

4. Na cele, o których mowa w ust. 1, może być przeznaczona łącznie kwota nie przekraczająca 0,5% planowanego osobowego funduszu u plac przedsiębiorstw.

§ 17. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego może zwiększyć w granicach do 25% kwotę utworzonego funduszu zakładowego, obliczonego według zasad ustalonych w §§ 13—15, określonym przez Radę Ministrów przedsiębiorstwom i zakładom wydzielonym, specjalizującym się w eksporcie.

2. Przyznanie uprawnień do zwiększenia funduszu zakładowego może nastąpić jedynie pod warunkiem wykonania planu sprzedaży produkcji przeznaczonej na eksport oraz wykonania zadań w zakresie dostaw kooperacyjnych, wykonywanych przez przedsiębiorstwa i zakłady, o których mowa w ust. 1, na rzecz innych jednostek wykonujących produkcję eksportową, jak również dotrzymania ustalonego asortymentu, ilości i terminów dostaw oraz zachowania wymagań jakości.

§ 18. 1. Kwota funduszu zakładowego, obliczonego w myśl przepisów §§ 13—15, podlega dodatkowemu zwiększeniu w razie wykonywania produkcji wyrobów na najwyższym poziomie technicznym, zwanych dalej wyrobami grupy „A”.

2. Wygospodarowany fundusz zakładowy może być zwiększony, w trybie określonym w regulaminie wydanym

przez Ministra Przemysłu Ciężkiego, w granicach od 0,2% do 0,4% za każdy 1% udziału wartości wyrobów gotowych grupy „A” w ogólnej wartości sprzedanej produkcji.

3. Warunkiem zwiększenia funduszu zakładowego, o którym mowa w ust. 2, jest wykonanie planu produkcji wyrobów zaliczonych do grupy „A”.

§ 19. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy co kwartał, przyjmując za podstawę obliczania tych odpisów odpowiednie dane, wynikające z kwartalnych sprawozdań finansowych i rzeczowych, a za podstawę rocznego odpisu — dane, wykazane w zweryfikowanych sprawozdaniach rocznych, po dokonaniu korekt, wymienionych w § 15. Za podstawę obliczeń kwartalnych przyjmuje się dane od początku roku do końca danego kwartału.

§ 20. Do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozdziałem stosuje się odpowiednio przepisy §§ 8, 10, 11 i 12.

Rozdział 4.

Przepisy końcowe.

§ 21. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 1960 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach kopalnictwa rud żelaznych i niezależnych (Dz. U. z 1960 r. Nr 22, poz. 126 i z 1961 r. Nr 9, poz. 51).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

51

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1966 r.

w sprawie funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach resortu przemysłu spożywczego i skupu.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) przedsiębiorstw (zakładów) przemysłowych zgrupowanych w:
 - a) Centrali Przemysłu Mięsnego,
 - b) Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”,
 - c) Zjednoczeniu Przemysłu Cukierniczego,
 - d) Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego,
 - e) Zjednoczeniu Przemysłu Jajczarsko-Drobiarskiego,
 - f) Zjednoczeniu Przemysłu Olejarskiego,
 - g) Zjednoczeniu Przemysłu Owocowo-Warzywnego,
 - h) Zjednoczeniu Przemysłu Paszowego „Bacutil”,
 - i) Zjednoczeniu Przemysłu Piwowarskiego,
 - j) Zjednoczeniu Przemysłu Spirytusowego,
 - k) Zjednoczeniu Przemysłu Ziemniaczanego — zwanych dalej „przedsiębiorstwami”,
- 2) przedsiębiorstw (zakładów) obrotu (skupu) i tuczu zgrupowanych w:
 - a) Centrali Przemysłu Mięsnego,
 - b) Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” — zwanych dalej „przedsiębiorstwami obrotu”.

§ 2. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78),

- 2) „procencie poprawy wyniku” — należy przez to rozumieć wskaźnik procentowy, wynikający ze stosunku kwoty ponadplanowej poprawy wyniku finansowego do planowanych kosztów własnych produkcji towarowej,
- 3) „kwocie ponadplanowej poprawy wyniku finansowego” — należy przez to rozumieć kwotę poprawy (przekroczenia) zaplanowanej w planie techniczno-ekonomicznym akumulacji bądź zysku (kwotę obniżenia zaplanowanej straty), osiągniętą ze sprzedaży produkcji towarowej bądź z produkcji wytworzonej, z uwzględnieniem wyników z działalności pozazakładowej oraz ze sprzedaży towarów i materiałów po weryfikacji i dokonaniu ewentualnych korekt wyniku i kosztów,
- 4) „dyrektywnej rentowności” — należy przez to rozumieć ustalony przez jednostkę nadrzędną, wynikający z zadań narodowego planu gospodarczego, wskaźnik wyrażający stosunek procentowy, w jakim pozostaje planowany wynik finansowy z całokształtu działalności gospodarczej do planowanego kosztu własnego sprzedaży produkcji towarowej,
- 5) „planowanej rentowności” — należy przez to rozumieć wskaźnik wyrażający stosunek procentowy, w jakim pozostaje ustalony w planie techniczno-ekonomicznym wynik finansowy z całokształtu działalności gospodarczej do kosztu własnego sprzedaży produkcji towarowej,
- 6) „rzeczywistej rentowności” — należy przez to rozumieć wskaźnik wyrażający stosunek procentowy, w jakim pozostaje wynik bilansowy z całokształtu działalności go-